

Nyt dåbsritual: Hvor svært kan det være?

Hvor svært kan det være at udforme et dåbsritual, der siger det afgørende i dåben og gør det på en måde, så alle fløje i folkekirken kan svare ja og amen til dets formuleringer? Jeg mener ikke, det er så svært, som folk med dåbskommissionen i spidsen vil gøre det.

Her er mit bud på et ritual til barnedåb i folkekirken. Det er en let revideret udgave af det ritualforslag, jeg tidligere har offentliggjort på min hjemmeside. Af pladshensyn gengiver jeg her alene ritualets kerne, ikke de omgivende elementer.

Jeg tager således ikke stilling til en eventuel ønskelig brug af en indledende dåbstale eller inddragelse af forældrene i en takkebøn for barnet (med brug af den såkaldte "forældrebøn"). Jeg forbigår også den obligatoriske formaning til fadderne/forældrene og lader det stå åbent, hvad indholdet bør være i en eventuel afsluttende bøn (kollekt).

Lovprisning

Præsten:

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader,
som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb
ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

Dåbsbøn

Præsten:

Vi takker dig, himmelske Fader,
for den frelse, som du har beredt os
ved din enbårne Søn, Jesus Kristus.

Dengang han kom til Johannes Døber
og modtog vanddåben til syndernes forladelse,
lod du Helligånden komme over ham.
Du gav ham fuldmagt til at indbyde mennesker til dit rige.
Han gik i døden for at udfri os af syndens og dødens magt.
Du oprejste ham af graven
og stadfæstede for evigt din nådepagt ved ham.

Nu beder vi for dette barn (disse børn),
som vi bærer frem for dit åsyn:
Indskriv dets navn (deres navne) i din nådepagt.
Indlem dette barn (disse børn) i din troende menighed,
og giv det (dem) barnekår hos dig
fra nu og til evig tid. Amen.

Forsagelsen og troen

Menigheden fremsiger forsagelsen og den apostolske trosbekendelse.

Tilspørgsel

Det enkelte dåbsbarn bæres frem. Præsten spørger om barnets navn.

Præsten: Vil I, at N.N. skal døbes i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn? – Ja.

Korstegnelse

Modtag det hellige korsets tegn for dit ansigt og for dit bryst til et vidnesbyrd om, at du skal tilhøre den korsfæstede og opstandne Herre Jesus Kristus.

Dåb

N. N. Jeg døber dig i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Dåbsbekræftelse

Med håndspåleggelse:

Den almægtige Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader,
som nu har genfødt dig ved vand og Helligånden
og udfriet dig af syndens og dødens magt,
han styrke dig med sin nåde til det evige liv!
Fred være med dig.

Fadervor

Når den sidste dåbshandling har fundet sted, beder præst og menighed Fadervor sammen.

Kommentar:

Den indledende takkebøn for dåben, som benyttes i både 1912-ritualet og 1992-ritualet, er her erstattet af en takkebøn for frelsen ved Jesus Kristus. Det turde være indlysende, at det er Kristus, vi skylder frelsen. Det er ikke den rituelle dåbshandling som sådan.

Frelsen tegnes op med få streger. Først nævnes Jesu dåb, fordi Jesu dåb er begyndelsen på og åbenbarelsen af, at han har fuldmagt til at indbyde mennesker til Guds rige. Det frelseshistoriske forløb slutter med Jesu opstandelse af de døde, som er den endegyldige stadfæstelse af Guds nådepagt ved Jesus Kristus. Ordet "nådepagt" lægger op til at forstå dåben som en pagtshandling.

Takkebønnen går over i en forbøn, som er præciseret i forhold til 1912/1992-ritualet. Tidligere hed det: "Tag i nåde mod dette barn" Nu hedder det: "Indskriv dets navn i din nådepagt". På den måde understreges den definitive karakter af dåbens nåde.

Med vendingen: "og giv det barnekår hos dig fra nu og til evig tid" undgås den ufrugtbare strid om, hvornår og i hvilken forstand et menneske kan betegnes som et "Guds barn".

De sædvanlige to tekstlæsninger efter dåbsbønnen er sløjfet, idet lovprisningen og dåbsbønnen taler tilstrækkeligt fyldestgørende om dåbens indstiftelse og forjættelse. Ønsker præsten alligevel at gøre brug af de traditionelle læsninger eller af andre, vil læsningerne kunne indlægges i en dåbstale før dåbshandlingen.

Efter dåbsbønnen følger forsagelsen og trosbekendelsen fremsagt af menigheden. Der er ingen tilspørgsel stilet til dåbsbarnet. Barnet døbes på de voksnes bekendelse og dåbsinitiativ, sådan som praksis er i de lutherske søsterkirker. Ingen af de omkringstående er dog forhindret i at tænke ved sig selv, at dåbshandlingen vækker troen på den treenige Gud i barnet. Men en sådan forestilling opererer altså med en førsproglig, ubevidst tro, hvis tilstedeværelse nok kan tænkes, men på ingen måde bekræftes ved personlig tilspørgsel.

I dåbsbekræftelsen er der en markant ændring i forhold til 1912/1992-ritualet. Ordene: "skænket dig syndernes forladelse" er udskiftet med: "udfriet dig af syndens og dødens magt". Begrundelsen er, at det første udtryk er alt for svagt. "Syndernes forladelse" tilhører gentagelsens kategori, men dåben meddeler en overgang til ny status for Gud, som har engangskaraktter og er endegyldig.

Om baggrunden for mit ritualforslag henviser jeg til min bog "Om dåben", som ligger på min hjemmeside.